

U Hrvatskoj se reciklira samo 17 posto otpada, a na odlagalištima završava 83 posto, a već do 2030. godine ćemo, sukladno zadaćama EU-a, morati reciklirati 65 posto komunalnog otpada, a na »smetlišta« ne bacati više od deset posto - moglo se čuti na jučer održanom skupu o učincima ambalažnog depozitnog sustava u Hrvatskoj i Norveškoj, u organizaciji Veleposlanstva Kraljevine Norveške i Green Business Norwaya.

Norveški građani preko aparata za prihvatanje ambalaže na recikliranje vrata gotovo svu povratnu PET i aluminijsku ambalažu, za koju također plaćaju depozit u iznosu od oko jedne kune po komadu. Hrvatski građani zahvaljujući depozitu od pola kune u reciklažu vraćaju gotovo 90 posto otpadne ambalaže od pića, što je također jako dobar rezultat, no ipak sve nije »posloženo« kao u Norveškoj. Prema studiji napravljenoj na Fakultetu strojarstva i brodogradnje u Zagrebu pod vodstvom profesora Daniela Schneidera, na policama hrvatskih trgovina su i pića i napitci za koje se dobija povratna naknada, ali za njih nisu plaćene naknade za zbrinjavanje, pa nastaje minus. Ambalaža je u Hrvatsku na otkup dolazila i izvana, najviše iz Slovenije, dok općenito i turistička ambalaža završava u sustavu s povratnom naknadom.

Rješenje za to je, predlaže profesor, uvođenje domaćeg barcoda na ambalažu, kao što ga ima i Norveška, odnosno da se uvedu i različite povratne naknade na međunarodne i domaće barcodove te pojača kontrola tržišta. Čak oko 40 posto proizvoda - pića koja bi mogla biti u depozitnom sustavu, kaže Schneider, još je nezabilježeno u registru Fonda za zaštitu okoliša i energetske učinkovitost.

Izvor: novilist